

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 74.396 van 23 juni 1998  
in de zaak A. 68.987/XII-535.**

In zake : Maria DUMONT,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat M. MAES,  
kantoor houdende te LOKEREN,  
Zeestraat 99

tegen :

1. de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-  
onderwijs (Argo),
2. de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd  
door de Vlaamse regering.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Maria DUMONT  
op 20 mei 1996 heeft ingediend om de vernietiging te  
vorderen van "de beslissing van tweede verweester,  
waarbij de vaste benoeming van verzoekster met ingang  
van 1/1/96 als lerares PV bio-esthetiek aan het KTA 2 te  
3500 Hasselt, Vilderstraat 3, door eerste verweerder,  
ongedaan wordt gemaakt";

Gelet op het arrest nr. 63.001 van  
6 november 1996 waarbij de vordering tot schorsing van  
de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt  
verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van  
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste  
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 30 oktober 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 13 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 april 1998, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 19 mei 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. MAES, die verschijnt voor verzoekster, van Advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Met een brief van 19 december 1995 deelt de ondervoorzitter van de Argo, eerste verwerende partij, "namens de Centrale Raad", aan verzoekster mee dat zij met ingang van 1 januari 1996 vast benoemd wordt tot lerares secundair onderwijs "in" een betrekking aan het Koninklijk Technisch Atheneum 2 Hasselt.

1.2. De eerste verwerende partij deelt deze benoeming aan de Vlaamse Gemeenschap, tweede verwerende partij, mee met een 15 januari 1996 gedateerd schrijven.

1.3. Met een brief van 14 maart 1996 deelt de tweede verwerende partij aan de eerste verwerende partij mee dat de benoeming "geen uitwerking heeft ten aanzien van de overheid" omdat verzoekster niet beschikt over het vereiste of voldoende geachte bekwaamheidsbewijs, zodat de benoeming strijdig is met artikel 36, § 1, van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991.

2. Overwegende dat verzoekster geen beslissing, noch een uitdrukkelijke noch een impliciete, van de Argo, eerste verwerende partij, aanvecht waarbij deze de vaste benoeming die hij haar volgens de sub 1.1. gerapporteerde brief heeft verleend, opheft of intrekt; dat het dossier van de zaak overigens geen blijk geeft van het bestaan van een zodanige beslissing;

3. Overwegende dat verzoekster wel een beslissing aanvecht van de Vlaamse Gemeenschap, tweede verwerende partij; dat zij echter een verkeerd beeld geeft van de inhoud van die beslissing; dat zij ze opvat als een beslissing waarbij haar vaste benoeming "ongedaan wordt gemaakt"; dat naar sub 1.3. is gezien de tweede verwerende partij in werkelijkheid heeft beslist dat verzoeksters vaste benoeming "geen uitwerking heeft ten aanzien van de overheid"; dat de tweede verwerende partij terecht betoogt dat deze beslissing begrepen moet worden in het licht van artikel 40, § 2, van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs, blijkens welke bepaling een vaste benoeming door de Argo meegedeeld moet worden aan het departement onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap "opdat zij zou uitwerking hebben ten aanzien van de overheid"; dat om het effect van die niet-uitwerking te concretiseren de tweede verwerende partij evenzeer terecht verwijst naar artikel 199 van

het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II; dat dit artikel, gewijzigd bij artikel 89 van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs, in zijn eerste lid luidt als volgt :

"Indien een personeelslid van het gemeenschaps- of van het gesubsidieerd onderwijs in strijd met het personeelsstatuut of buiten de normen is benoemd, kan de Vlaamse Executieve binnen een periode van één jaar, te rekenen vanaf de datum van ontvangst door de administratieve diensten van de Vlaamse Executieve, van de beslissing houdende deze benoeming, de wedde terugvorderen met betrekking tot de periode";

Overwegende dat de tweede verwerende partij terecht kan concluderen dat zij met haar bestreden beslissing niet de benoeming van verzoekster ongedaan heeft gemaakt, maar geweigerd heeft die benoeming te "erkennen", dat wil zeggen er wat haar betreft de uitwerking van te ondergaan;

Overwegende dat verzoekster geacht kan worden de vernietiging van de bestreden beslissing na te streven, ook wanneer men acht slaat op de hierboven weergegeven juiste inhoud van die beslissing; dat van die bedoeling verzoekster blijkt geeft in de uiteenzetting van haar belang bij de vernietiging die, zoals onder 7.1. zal kunnen worden vastgesteld, betrekking heeft op de gevolgen van de niet-erkenning van haar benoeming;

4. Overwegende dat de tweede verwerende partij voorts terecht stelt dat wel de eerste verwerende partij, auteur van verzoeksters vaste benoeming, die benoeming ongedaan had kunnen maken, met toepassing van voormeld artikel 199 van het decreet onderwijs-II; dat het tweede lid van dat artikel 199 immers bepaalt : "In het gemeenschapsonderwijs zijn de aldus wederrechtelijk benoemde personeelsleden van ambtswege ontslagnemend"; dat deze bepaling in een individueel geval alleen

uitwerking krijgt wanneer de Argo, overheid bevoegd om de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs te ontslaan, met een constitutionele beslissing vaststelt dat het betrokken personeelslid van ambtswege ontslagnemend is; dat de Argo zulk een beslissing niet blijkt genomen te hebben; dat weliswaar in de sub 1.1. gerapporteerde brief waarbij aan verzoekster wordt gemeld dat zij vast wordt benoemd, te lezen staat : "Elke benoeming geldt onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 199 van het onderwijsdecreet II van 31 juli 1990, waarbij de administratie van de Vlaamse regering binnen de periode van één jaar de wederrechtelijkheid van de benoeming nog kan vaststellen"; dat dit voorbehoud echter slechts slaat op wat de Vlaamse regering kan -dat is, naar gezien, weigeren de benoeming te "erkennen"-, niet op wat de Argo kan -dat is, naar gezien, de benoeming "opheffen" door het betrokken personeelslid van ambtswege ontslagnemend te verklaren; dat het voorbehoud dus niet beschouwd kan worden als een soort anticipatieve opheffing van de benoeming of als het toevoegen van een ontbindende voorwaarde aan de benoeming; dat het zo zien bovendien zou inhouden dat de Argo zich bij voorbaat neerlegt bij het oordeel van de Vlaamse regering over de wederrechtelijkheid van de benoeming, wat een onrechtmatige verzaking zou insluiten van zijn recht om anders te oordelen en van het daaraan verbonden recht om bij de bevoegde rechter tegen de beslissing van de Vlaamse regering op te komen;

5. Overwegende dat uit het voorgaande geconcludeerd moet worden dat verzoekster nog steeds vast benoemd is; dat de eerste verwerende partij door die benoeming gebonden is; dat zij zich onmogelijk kan verschuilen achter de weigering van de tweede verwerende partij om verzoeksters vaste benoeming tegenover haar, tweede verwerende partij, uitwerking te doen hebben, daar zulks een zaak is tussen de eerste verwerende partij als benoemende overheid en de tweede verwerende

partij als subsidiërende of financierende overheid; dat het volkomen onbegrijpelijk is dat in haar memorie van antwoord de eerste verwerende partij over verzoekster schrijft : "De toestand van tijdelijk personeelslid was en is haar constitutief verworven toestand"; dat het innemen in een memorie van antwoord van een standpunt over verzoeksters rechtstoestand uiteraard niets kan afdoen van de sub 1.1. vermelde beslissing van die rechtstoestand, te weten het aan verzoekster toekennen van een vaste benoeming; dat verzoeksters huidige rechtstoestand dus die van een vastbenoemd personeelslid van de eerste verwerende partij is, met daaruit voortvloeiend de verplichting van die partij om verzoekster in alle opzichten als dusdanig te behandelen;

6. Overwegende dat, zoals toegelicht sub 3., verzoeksters beroep gericht is tegen de haar op 14 maart 1996 meegedeelde beslissing waarbij de tweede verwerende partij weigert verzoeksters vaste benoeming te "erkennen";

7. Overwegende dat de tweede verwerende partij aan verzoekster het rechte vereiste belang ontzegt om deze beslissing te bestrijden; dat zij stelt dat beslissingen als de bestredene "slechts en alleen de rechtsrelatie tussen de A.R.G.O. en de Vlaamse Gemeenschap betreffen, en kunnen betreffen, zodat alleen de A.R.G.O. gerechtigd is, omdat zij het vereiste belang heeft, tegen zulke beslissingen op te komen";

7.1. Overwegende dat, zoals zij betoogt, verzoekster er belang bij heeft dat het voortaan niet meer mogelijk zou zijn om de waarde van haar bekwaamheidsbewijzen te betwisten om de reden die ten grondslag ligt van de bestreden beslissing; dat zij, zoals zij eveneens betoogt, er ook belang bij heeft dat die beslissing zelf niet kan worden ingeroepen om voor haar nadelige beslissingen te nemen; dat het feit dat dit

gevaar verre van denkbeeldig is wordt geïllustreerd door hetgeen de eerste verwerende partij in haar memorie schrijft, te weten dat, die beslissing in achtgenomen, zij "welhaast niet anders (kan) dan zo snel als mogelijk bedoelde benoeming intrekken"; dat de Raad hierbij de vraag in het midden laat waarom, nu blijkens haar memorie van antwoord de eerste verwerende partij zelf de wettigheid van de bestreden beslissing in twijfel trekt, zij zelf de vernietiging van die beslissing niet heeft gevorderd;

8.1. Overwegende dat een der door verzoekster aangevoerde annulatiemiddelen schending van het vertrouwensbeginsel is; dat zij verwijst naar een brief van 21 februari 1990 van de Vlaamse Gemeenschap, tweede verwerende partij, waarin deze schrijft : "U kan wel genieten van de overgangsbepalingen zoals vermeld in het besluit van de Vlaamse Executieve van 14.6.1989, hoofdstuk III, art. 16" en : "U wordt ... geacht in het bezit te zijn van een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs"; dat zij verklaart dat zij voortgaande op die brief geen maatregelen heeft getroffen om anderszins aan de voorwaarden voor vaste benoeming te gaan voldoen of om haar loopbaan anders te gaan oriënteren;

8.2. Overwegende dat in haar memorie van antwoord de Vlaamse Gemeenschap, tweede verwerende partij, stelt dat de brief van 21 februari 1990 "de zaak van de ARGO (is)" : "alleen de ARGO-voorzitter kon ten dien tijde het bedoelde schrijven rechtsgeldig ondertekenen en hij heeft dit ook gedaan";

8.3. Overwegende dat in haar memorie van weder-antwoord verzoekster repliceert dat zij geen redenen had om te twijfelen aan de brief van 21 februari 1990, welke brief trouwens eerdere telefonische contacten met de administratie bevestigde;

8.4. Overwegende dat de brief van 21 februari 1990 ondertekend is door "De Voorzitter, Peter STEENHAUT"; dat zij gesteld is op papier van "Ministerie van Onderwijs - Bestuur beheer personeel Rijks-onderwijs";

Overwegende dat het voor verzoekster niet evident moest zijn dat, ofschoon gesteld op papier van het Ministerie, de brief niet uitging van de rechtspersoon Vlaamse Gemeenschap, maar van de rechtspersoon Argo, waarvan Peter STEENHAUT de voorzitter was; dat dit zes jaar later niet eens voor de Vlaamse Minister van Onderwijs evident bleek te zijn, aangezien hij het in een aan verzoekster gerichte brief van 22 april 1996 had over "het standpunt van het Bestuur personeel Rijks-onderwijs van 21.2.1990"; dat amper 1 jaar later, in haar memorie van antwoord, de Vlaamse Gemeenschap best gelijk kan hebben waar zij schrijft dat de toezegging aan verzoekster in de bewuste brief "zaak (is) van de ARGO ... : alleen de ARGO-voorzitter kon te dien tijde het bedoelde schrijven rechtsgeldig ondertekenen en hij heeft dit ook gedaan"; dat dit echter het punt niet is; dat het juiste gezichtspunt van waaruit het besproken middel -schending van het vertrouwensbeginsel- beschouwd moet worden, niet is of de Argo dan wel de Vlaamse Gemeenschap de bewuste brief rechtsgeldig kon ondertekenen, maar wel of die brief bij verzoekster onmiskenbaar moest overkomen als uitgaande van de Argo en niet van "het Ministerie", dus van de Vlaamse Gemeenschap; dat, steeds binnen het raam van het middel, van verzoekster niet eens verwacht mocht worden dat zij inzag dat de vraag van welke rechtspersoon de brief uitging, decisief was voor de rechtskracht ervan; dat niet eens de eerste verwerende partij, de Argo, steeds blijkt in te zien dat de beslissingen van de tweede verwerende partij, de Vlaamse Gemeenschap, juridisch terdege onderscheiden moeten worden van haar eigen beslissingen, aangezien ze vaak blijkt te menen dat zij zich alleen

maar kan voegen naar beslissingen van de Vlaamse Gemeenschap;

Overwegende dat van de dubbelzinnigheid die een brief ondertekend door de voorzitter van de rechtspersoon Argo op briefpapier van de rechtspersoon Vlaamse Gemeenschap vertoont, niet een personeelslid het slachtoffer mag worden; dat als die dubbelzinnigheid om een slachtoffer vraagt, dat slachtoffer de overheid moet zijn;

Overwegende dat aan de hand van de brief van 21 februari 1990 verzoekster er mocht op vertrouwen dat zij op grond van artikel 16 van het besluit van 16 april 1989 van de Vlaamse Executieve vast benoemd kon worden; dat met de bestreden beslissing, die deze brief tegensprekt, ten opzichte van verzoekster het vertrouwensbeginsel is geschonden; dat de vraag dan echter is of die schending tot vernietiging van de bestreden beslissing moet leiden, dan wel of verzoekster met een mogelijk andere sanctie vrede moet nemen;

8.5. Overwegende dat een reden om de sanctie van de vernietiging niet toe te passen mogelijk zou kunnen zijn dat verzoekster een vaste benoeming duidelijk niet waardig is; dat echter in de eerste plaats moet worden opgemerkt dat, zoals onder 5. is vastgesteld, verzoeksters vaste benoeming een feit is; dat in de tweede plaats moet worden opgemerkt dat de tweede verwerende partij helemaal niet doet inzien dat de kwaliteit van het onderwijs zou lijden onder het feit dat een leerkracht die sedert 1979 in het onderwijs staat en hierbij steeds voldoening blijkt te hebben gegeven, die loopbaan niet langer als tijdelijk personeelslid, maar als vastbenoemde lerares zou voortzetten : de enige gegevens die de verwerende partij aanbrengt als beletsels voor een vaste benoeming zijn dat verzoekster op 1 september 1986 niet in dienst was -ze werd dat pas op 17 september

1986- en dat zij nooit een derde opeenvolgende afwijking op het vereiste van het bezit van een bekwaamheidsbewijs verkreeg- die werd haar met betrekking tot het schooljaar 1987-1988 geweigerd omdat zij in dat schooljaar geen 240 dagen onafgebroken fungeerde; dat verzoekster moeiteloos twee afwijkingen heeft gekregen en dat nergens uit blijkt dat zo haar een derde afwijking werd geweigerd, zulks te maken had met een niet bevredigend functioneren : zoals daarnet gezien werd haar na het schooljaar 1987-1988 een derde afwijking geweigerd om een heel andere reden en over haar vraag om een derde afwijking na het schooljaar 1988-1989 werd nooit uitspraak gedaan; en hoe dan ook blijkt niet dat ze in dat schooljaar slecht heeft gewerkt;

8.6. Overwegende dat zich ook geen andere zwaarder wegende belangen dan die ontleend aan de zorg voor een kwaliteitsvol onderwijs -met name belangen van derden- aanmelden die een vernietiging gebaseerd op schending van het vertrouwensbeginsel in de weg staan;

8.7. Overwegende dat het middel gegrond is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt de beslissing van 14 maart 1996 van de Vlaamse Gemeenschap waarbij aan de vaste benoeming van Maria DUMONT met ingang van 1 januari 1996 als lerares secundair onderwijs aan het Koninklijk Technisch Atheneum 2 te Hasselt, alle uitwerking ten opzichte van haar, Vlaamse Gemeenschap, wordt ontzegd.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig juni 1900 achtennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                  |
|--------|---------------------|------------------|
| de HH. | J. BORRET,          | kamervoorzitter, |
|        | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,      |
|        | J. BAERT,           | staatsraad,      |
| Mevr.  | S. DOMS,            | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**S. DOMS.**

**J. BORRET.**